កំណាព្យ

ចាកមេឃជាប់ស្នេហ៏

បទពាក្យ ៧

សុរិយាបានជួបភក្ត្រគួរគ្រង ចិត្តក្រងស្នេហ៏ព្រមទាំងមេត្តា
មុត្តា[1]កើតលើពាសុធា កាយាសុរភី[2]ដូចម្ដិ៎ះ។
ក្រោមខ្យល់ល្វើយក្រអូបត្រជាក់ ចិត្តខ្ញុំជឿជាក់ស្មោះគ្មានរិះ
ហាន:មនុស្សានិងចំណោះ តែចិត្តខ្ញុំបេះតែស្នេហ៏ពិត។
ពេលឃ្លាតអ្នកនឹកសែនស្រណោះ អាឡោះអាល័យដល់ទឹកចិត្ត
ធ្លាប់រាក់ទាក់ជាស្នេហាទិព្វ ប្រសិទ្ធដ្ឋានសុខគ្មានកំបាំង។
ចាកមេឃតែពុំចោលដួងស្នេហ៏[3] នៅថែភក្តីឥតរបាំង
វិលវិញជួបអ្នកតាមបណ្តាំ រង់ចាំស្រឡាញ់ដោយសង្ឃឹម។

---

[1] គជ់ខ្យង, កែវមុត្តា។
[2] សុរភី : គុ. ដែលមានក្លិនក្រអូប។
[3] ដួងស្នេហ៏ : ស្នេហ៏រុងរឿង។